

Uchwała Nr 14/59/2016
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi
z dnia 19 maja 2016 r.

w składzie

1. Ryszard Paweł Krawczyk	8. Józefa Lucyna Michejda
2. Beata Kaczmarek	9. Bogusław Wenus
3. Ewa Śpionek	10. Grażyna Kos
4. Iwona Kopczyńska	11. Barbara Polowczyk
5. Anna Kaźmierczak	12. Paweł Dobrzyński
6. Bogdan Łągwa	13. Roman Drozdowski
7. Agnieszka Kamyczek-Maszewska	

Po rozpoznaniu w dniu 19 maja 2016 roku uchwały Nr XXIV/163/16 Rady Miejskiej w Głownie z dnia 19 kwietnia 2016 roku w sprawie udzielenia dotacji celowych ze środków budżetu Gminy Miasta Głowna na przedsięwzięcia mające na celu ograniczenie niskiej emisji na terenie miasta Głowna w ramach programu KAWKA, działając na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity z 2012 roku, poz. 1113 ze zmianami) oraz art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity z 2013 roku, poz. 594 ze zmianami),

Kolegium uchwała, co następuje:

Stwierdza się nieważność uchwały Nr XXIV/163/16 Rady Miejskiej w Głownie z dnia 19 kwietnia 2016 roku w sprawie udzielenia dotacji celowych ze środków budżetu Gminy Miasta Głowna na przedsięwzięcia mające na celu ograniczenie niskiej emisji na terenie miasta Głowna w ramach programu KAWKA, z powodu naruszenia prawa, tj. art. 403 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity Dz.U. z 2013 roku, poz. 1232 ze zmianami) w związku z art.7 ust.3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

U Z A S A D N I E N I E

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi na posiedzeniu w dniu 19 maja 2016 roku rozpatrzyło uchwałę Nr XXIV/163/16 Rady Miejskiej w Głownie z dnia 19 kwietnia 2016 roku w sprawie udzielenia dotacji celowych ze środków budżetu Gminy Miasta Głowna na przedsięwzięcia mające na celu ograniczenie niskiej emisji na terenie miasta Głowna w ramach programu KAWKA – zwanej dalej „Uchwałą”. W posiedzeniu Kolegium uczestniczył przedstawiciel jednostki. Na podstawie przedłożonej Uchwały oraz wyjaśnień złożonych przez przedstawiciela jednostki, Kolegium zważyło, co następuje: Przedmiotowa uchwała podjęta została między innymi na podstawie art.403 ust.4, 5, 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska. Zgodnie z postanowieniami art.403 ust.4 ustawy, finansowanie ochrony środowiska i gospodarki wodnej, o której mowa w ust.1 i 2 może polegać na udzieleniu dotacji celowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o finansach publicznych z budżetu gminy lub budżetu powiatu na finansowanie lub dofinansowanie kosztów inwestycji:

- 1) podmiotów niezaliczanych do sektora finansów publicznych, w szczególności:
 - a) osób fizycznych,
 - b) wspólnot mieszkaniowych,
 - c) osób prawnych,
 - d) przedsiębiorców,
- 2) jednostek sektora finansów publicznych będących gminnymi lub powiatowymi osobami prawnymi.

Z kolei art. 403 ust.5 ustawy Prawo ochrony Środowiska stanowi, że zasady udzielania dotacji celowej, o której mowa w ust.4, obejmujące w szczególności kryteria wyboru inwestycji do finansowania lub dofinansowania oraz tryb postępowania w sprawie udzielenia dotacji i sposób jej rozliczania określa odpowiednio rada gminy albo rada powiatu w drodze uchwały.

Zatem przytoczone przepisy stanowią delegację ustawową dla organu stanowiącego do podjęcia uchwały określającej zasady udzielania dotacji celowej, jak również wskazują krąg podmiotów, którym ta dotacja może być udzielona. W § 3 załącznika do badanej uchwały Rada postanowiła, że dotacja może być udzielona odbiorcom końcowym takim jak: „(...) podmioty niezaliczone do sektora finansów publicznych: osoby fizyczne, wspólnoty mieszkaniowe, spółdzielnie mieszkaniowe, osoby prawne, przedsiębiorcy w przypadku nieruchomości przeznaczonych na cele prowadzenia działalności gospodarczej oraz jednostki sektora finansów publicznych będących gminnymi lub powiatowymi osobami prawnymi”. W ocenie Kolegium zapis § 3 ust.1 pkt e załącznika do uchwały, wskazujący na możliwość udzielenia dotacji „przedsiębiorcom, w przypadku nieruchomości przeznaczonych na cele prowadzenia działalności gospodarczej”, powoduje ograniczenie kręgu podmiotów wskazanych w art.403 ust.4 ustawy Prawo ochrony środowiska. Zdaniem Kolegium Izby, ograniczenie w uchwale możliwości otrzymania dotacji tylko do przedsiębiorcy, który posiada tytuł prawny do nieruchomości przeznaczonych na cele prowadzenia działalności gospodarczej, narusza postanowienia art.403 ust.4 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Wprowadzając regulacje zawarte w § 13 ust.1 oraz w § 14 ust. 2 i 3 załącznika do badanej uchwały, Rada Miejska przekroczyła kompetencje wynikające z art.403 ust.5 ustawy prawo ochrony środowiska. Z przepisu tego nie wynika bowiem uprawnienie organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego do określenia w drodze uchwały wydanej na jego podstawie kwestii związanych z przyznaniem uprawnień komisji rozpatrującej wnioski do:

ustalenia wysokości kwoty dotacji, akceptowania wniosku, który będzie stanowił przesłankę zawarcia umowy oraz zawiadamiania wnioskodawców o miejscu i terminie zawarcia umów. W ocenie Kolegium, uprawnienia wskazane w § 13 ust.1 oraz w § 14 ust. 2 i 3 załącznika do uchwały należą do kompetencji Burmistrza. Zatem Rada nie mogła scedować uprawnień należących do kompetencji Burmistrza na komisję do spraw oceny wniosków.

Nadto Kolegium wskazuje na niespójność postanowień zawartych w § 9 ust.2 pkt 7, oraz w § 16 ust.2 i 3 załącznika do uchwały. W przytoczonych przepisach uchwały zawarto bowiem odniesienia do innych paragrafów uchwały, które nie mają wzajemnego powiązania. W § 9 ust.2 pkt 7 uchwały – w którym wyszczególnia się braki i błędy formalne wniosku powodujące ich odrzucenie – wskazano jako błąd formalny niemożność określenia parametrów zużywanego paliwa w trakcie kontroli prowadzonej zgodnie z § 18 uchwały, podczas gdy § 18 dotyczy zwrotu dotacji. W § 16 ust.2 załącznika do uchwały – w którym określono przypadki wygaśnięcia zobowiązania do przekazania środków z dotacji pomimo zawarcia umowy – wskazano przypadek niedokonania korekty, o której mowa w § 16 ust.3 uchwały, podczas gdy w tym paragrafie jest mowa o kontroli. Natomiast w § 16 ust.3 uchwały wskazano przypadek negatywnej oceny rozliczenia dotacji, w tym w wyniku kontroli, o której mowa w § 16 ust.2, podczas gdy w przepisie do którego się odwołano opisano przypadek niedokonania korekty. Jednocześnie Kolegium Izby poddaje w wątpliwość, czy wskazaną w § 9 ust.2 pkt 7 uchwały „niemożność określenia parametrów zużywanego paliwa (...)” można uznać za brak lub błąd formalny.

Z zapisów § 8 analizowanej uchwały wynika, że dotacja celowa będzie udzielana jako pomoc de minimis. Na podstawie pisma Prezesa UOKiK z dnia 12 maja 2016 roku (które do Urzędu Miejskiego przekazane zostało w dniu 16 maja 2016) Kolegium Izby ustaliło, że projekt uchwały nie został zgłoszony prezesowi Urzędu przed jej podjęciem. Projekt badanej uchwały przekazano prezesowi Urzędu pismem z dnia 27 kwietnia 2016 roku, co oznacza, że nie dochowano obowiązku wynikającego z art.7 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej. Z przytoczonego przepisu wynika bowiem, że projekt programu pomocowego przewidujący udzielenie pomocy de minimis podlega wyłącznie zgłoszeniu prezesowi Urzędu, który w terminie 14 dni może przedstawić zastrzeżenia dotyczące przejrzystości zasad udzielenia pomocy.

Do zgłoszonego po podjęciu uchwały jej projektu, prezes Urzędu zgłosił zastrzeżenia - które z powodu niedochowania obowiązku wynikającego z art.7 ust.3 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej - nie zostały uwzględnione. Prezes Urzędu w piśmie nr DDO-530-509(2)/16/AKo z dnia 12 maja 2016 roku podkreślił, że w celu zapewnienia zgodności projektu uchwały oraz załączników do niej z obowiązującymi przepisami, należy wprowadzić zmiany zgodnie z przedstawionymi uwagami. Odnosząc się do zapisów § 8 ust.2 i 4 załącznika uchwały, prezes Urzędu zwrócił uwagę, że zgodnie z art.6 ust.1 rozporządzenia 1407/2013, podmiot udzielający pomocy de minimis przed jej przyznaniem uzyskuje od wnioskodawcy oświadczenie na temat wszelkiej innej pomocy de minimis, w odniesieniu do której stosuje rozporządzenie 1407/2013 lub inne rozporządzenie o pomocy de minimis, otrzymanej w czasie dwóch poprzednich lat podatkowych oraz bieżącego roku podatkowego. Prezes Urzędu wskazał, że niezależnie od tego, o jaką pomoc de minimis ubiega się wnioskodawca (czy o pomoc de minimis, o której mowa w rozporządzeniu 1407/2013, pomoc de minimis w rolnictwie czy pomoc de minimis w sektorze rybołówstwa), jest on zobowiązany do przedkładania podmiotowi udzielającemu pomocy wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis, pomocy de minimis w rolnictwie i pomocy de minimis w rybołówstwie, jakie otrzymał w roku podatkowym, w którym ubiega się o pomoc oraz w dwóch poprzednich latach podatkowych. Jak wskazał prezes Urzędu, powyższy obowiązek wynika z przepisu art.5 ust.1 rozporządzenia 1407/2013, w którym określono, że pomoc de minimis przyznawaną zgodnie z tym rozporządzeniem można łączyć z pomocą de minimis

przyznaną zgodnie z innymi rozporządzeniami o pomocy de minimis do odpowiedniego pułapu określonego w art.3 ust.2 rozporządzenia 1407/2013, co oznacza że przedsiębiorca może otrzymać pomoc de minimis tylko wtedy, gdy wartość tej pomocy łącznie z wcześniej uzyskaną pomocą de minimis oraz pomocą de minimis w rolnictwie i rybołówstwie nie przekroczy 200 tys. Euro (100 tys. Euro w sektorze transportu drogowego towarów) w okresie trzech lat podatkowych. Mając powyższe na uwadze prezes Urzędu wskazał na konieczność przeredagowania zapisów § 8 ust.2 i 4 załącznika uchwały. Jednocześnie prezes Urzędu wskazał na konieczność wprowadzenia do uchwały postanowień o ograniczeniu udzielenia pomocy de minimis zgodnie z czasem obowiązywania rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013, jak również poinformował o obowiązku wynikającym z art.7 ust.3a ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

Biorąc powyższe pod uwagę, postanowiono, jak w sentencji.

Od uchwały Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi, w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu uchwały.

Przewodniczący Kolegium

**Prezes RIO w Łodzi
Ryszard Krawczyk**